

Тжий трѣвѣж и нїе да правиме, който не е согрѣшил да са пази добре като Съсънна, за да не согрѣши, а който е согрѣшил като човѣкъ, той да не са бави много, но да тича скоро на покаянїе: защото човѣкъ носи тѣло, и не е возможно да не согрѣши или отъ незнанїе, или отъ други нѣкои слѣчай. За тѣй човѣкъ като согрѣши, скоро да тича на покаянїе и исповѣданїе, да не са бави, за своите грѣхове: защото не си знае смертныѧ часъ, ако го привари да го грабне безъ покаянїе, той е вѣчъ изгубенъ. За тѣй дѣма пророка Давидъ, блаженъ е онъ човѣкъ, който не отива на грѣшный путь, и който не сѣда на губителско сѣдалище, сирѣчъ: блаженъ е, който не согрѣшава, и който грѣшенъ не са бави дѣлго време за грѣха си, но тича скоро на покаянїе, Богъ нашъ слава, ко кѣки вѣковъ, аминъ.

НЕДѢЛЯ З

ЗА ДВАМАТА СЛѢПЦЫ.

Иисусъ сыне давидовъ помилуй ны,
дѣма днешното евангеліе.

Благослови отче.

Благочестиви християни, едно малко дете кога иска нѣкое голѣмо нѣщо отъ вѣръж си, то баща мъ като разѣмена, не мъ дава скоро това нѣщо, но чака прилично време и тога мъ го дава, за да го направи да почита добрѣ онъка, което прѣемва: тжий Богъ не ны дава скоро кога искаемъ нѣщо, но чака прилично време, за да ны направи по усердни, да мъ са молиме съсъ се сърце и да взъбди другите на вѣръж, както е направилъ съ днешните два слѣпци, за които ще чдете сега отъ евангеліето.

Отъ Маттеа зачало лг.

Ко онъка време като карбѣше Иисусъ тръгнаха подиръ него два слѣпци, които викаха и дѣмаха: Иисусъ сыне Давидовъ, помилуй ны. И като дойде Иисусъ въ къщи додоха и слѣпците при него, и рече имъ: вѣровате ли чи могъ да въ отворе очите? а тѣ рекоха, вѣрваме. То-